

§ 2. Środki, jakie mogą być przeznaczone na inwestycje pozalimitowe, kierunki nakładów realizowanych jako inwestycje pozalimitowe oraz zasady finansowania inwestycji pozalimitowych określi Minister Finansów.

§ 3. 1. Inwestycje pozalimitowe mogą być realizowane na podstawie zatwierdzonego planu rzeczowo-finansowego, którego wzór ustali Minister Finansów.

2. Plany rzeczowo-finansowe zatwierdza:

- 1) dla przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego — kierownik przedsiębiorstwa;
- 2) dla jednostek budżetowych objętych budżetem centralnym i prowadzonych przez nie gospodarstw pomocniczych — kierownik tej jednostki, o ile plan rzeczowo-finansowy nie przekracza kwoty 300.000 złotych, a w pozostałych przypadkach — kierownik jednostki bezpośrednio nadrzędnej lub osoba przez niego upoważniona;
- 3) dla jednostek budżetowych objętych budżetami wojewódzkimi, powiatowymi i miast stanowiących powiaty oraz prowadzonych przez nie gospodarstw pomocniczych — kierownik właściwego wydziału (komórki równorzędnej) prezydium rady narodowej, o ile plan rzeczowo-finansowy nie przekracza 300.000 złotych, a w pozostałych przypadkach — prezydium właściwej rady narodowej;
- 4) dla jednostek budżetowych objętych budżetami miast nie stanowiących powiatu — prezydium właściwej rady narodowej;
- 5) dla jednostek budżetowych powiązanych z budżetami dzielnicowych rad narodowych — prezydium dzielnicowej rady narodowej;
- 6) dla gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli — prezydium właściwej rady narodowej, o ile kwota planu rzeczowo-finansowego nie przekracza 50.000 złotych, a w pozostałych przypadkach — prezydium powiatowej rady narodowej.

3. Jednostki uprawnione do zatwierdzania planów rzeczowo-finansowych w myśl przepisów ust. 2 pkt 3, 4 i 5 mogą przekazać swe uprawnienia jednostkom podległym.

4. Kompetencje do zatwierdzania planów rzeczowo-finansowych dla inwestycji realizowanych przez organizacje społeczne, polityczne i zawodowe ustalają te organizacje.

5. Warunkiem zatwierdzenia planu rzeczowo-finansowego jest:

- 1) posiadanie pełnego pokrycia finansowego dla inwestycji pozalimitowej objętej planem rzeczowo-finansowym bądź,

o ile inwestycja ma być finansowana ze środków budżetowych, dotacji organizacji społecznych lub świadczeń ludności, posiadanie dowodu stwierdzającego przydział środków w granicach zapewniających pełną realizację inwestycji;

- 2) posiadanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej wymaganej dla realizowanej inwestycji, sporządzonej i zatwierdzonej według obowiązujących przepisów;
- 3) posiadanie pokrycia materiałowego.

§ 4. 1. Przed zatwierdzeniem planu rzeczowo-finansowego inwestorzy mogą dokonywać nakładów jedynie w zakresie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla zamierzonej inwestycji pozalimitowej.

2. Inwestycje pozalimitowe realizowane w ramach czynów społecznych mogą być rozpoczynane przed zatwierdzeniem planu rzeczowo-finansowego. Nie zwalnia to inwestora od przedłożenia w banku planu rzeczowo-finansowego przed rozpoczęciem finansowania.

§ 5. Jednostki budżetowe wykorzystują przydzielone im na inwestycje pozalimitowe środki budżetowe w sposób ustalony w przepisach o wykonywaniu budżetu Państwa, z tym że środki te w jednostkach objętych budżetami terenowymi mogą być wykorzystywane w roku następnym na zasadach ustalonych przez Ministra Finansów.

§ 6. Ze środków wygospodarowanych przez poszczególne jednostki mogą być realizowane inwestycje pozalimitowe wspólne na podstawie decyzji organów nadzorujących inwestorów bezpośrednich.

§ 7. Uchwała niniejsza nie narusza przepisów uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 417).

§ 8. Uchwała nie dotyczy jednostek organizacyjnych spółdzielczości.

§ 9. Traci moc w odniesieniu do jednostek państwowych oraz organizacji społecznych, politycznych i zawodowych uchwała nr 246 Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1953 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski Nr A-36, poz. 452).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rejestracji podatkowej w gospodarce uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 pkt 5 i 7 oraz art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 100 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rejestracji podatkowej w gospodarce uspołecznionej (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-17, poz. 227, z 1952 r.

Nr A-99, poz. 1516, z 1954 r. Nr A-3, poz. 147) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 10 pkt 1 wyrazy „co trzy lata” zastępuje się wyrazami „co pięć lat”;
- 2) w § 10 pkt 2 wyraz „trzechletniego” zastępuje się wyrazem „pięcioletniego”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

18

UCHWAŁA Nr 6 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 18 września 1954 r. w sprawie szczególnych uprawnień młodzieży górniczej zatrudnionej w kopalniach węgla.

§ 1. W § 1 ust. 1 uchwały nr 654 Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie szczególnych uprawnień młodzieży górniczej zatrudnionej w kopalniach węgla (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1014) dodaje się następujące wyrazy:

„a tym, którzy bezpośrednio po ukończeniu nauki podej-

mą pracę w kopalni, zalicza się rok nauki również do uprawnień urlopowych i jubileuszowych”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

19

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

w sprawie kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań jednostek spółdzielczych.

W dążeniu do pogłębienia samorządności spółdzielczej — Rada Ministrów na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego uchwała, co następuje:

§ 1. Zwalnia się organizacje spółdzielcze od obowiązku odprowadzania do budżetu Państwa przedawnionych i prekludowanych zobowiązań tych organizacji wobec jednostek państwowych.

§ 2. Spółób wykorzystania kwot zobowiązań określonych w § 1 oraz kwot przedawnionych i prekludowanych zobowią-

zań organizacji spółdzielczych wobec innych jednostek określają centralne organizacje spółdzielcze.

§ 3. Traci moc uchwała nr 354 Prezydium Rządu z dnia 29 marca 1954 r. w sprawie odprowadzenia kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań jednostek spółdzielczych na rachunek funduszu wyrównawczego strat w centralach spółdzielni (Monitor Polski Nr A-61, poz. 810).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

20

UCHWAŁA Nr 11 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

w sprawie przekazania radom narodowym niektórych uprawnień Ministra Budownictwa w zakresie nadzoru nad przedsiębiorstwami budownictwa wiejskiego.

W celu zwiększenia uprawnień rad narodowych w zakresie nadzorowania podległych im przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz rozgraniczenia kompetencji Ministra Budownictwa i rad narodowych w tym zakresie Rada Ministrów na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 23 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Nadzór nad całokształtem działalności przedsiębiorstw budownictwa wiejskiego podporządkowanych radom narodowym sprawują prezydja właściwych rad narodowych.

2. W przypadkach uzasadnionych wielkością zadań w zakresie inwestycji budowlanych i ilością przedsiębiorstw budowlano-montażowych prezydja wojewódzkich rad narodowych mogą utworzyć zarządy budownictwa terenowego

jako organy prezydów wojewódzkich rad narodowych. W prezydiach wojewódzkich rad narodowych, w których nie zostaną powołane zarządy budownictwa terenowego, działają nadal zjednoczenia budownictwa wiejskiego.

3. Minister Budownictwa określi ramową strukturę i zakres działania zarządu budownictwa terenowego prezydów wojewódzkich rad narodowych.

§ 2. Prezydja rad narodowych zarządzają działalnością przedsiębiorstw budownictwa wiejskiego na podstawie norm i przepisów Ministra Budownictwa.

§ 3. 1. Ministerstwo Budownictwa dokonywać będzie w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych w 1957 r. rozdziału materiałów, sprzętu, urządzeń oraz środków transportowych dla potrzeb budownictwa wiejskiego.